itch TS. 2, 5, 42, 5. 8, 6, 4, 2. Çat. Br. 3, 7, 2, 5. 9, 1, 25. 5, 2, 4, 5. Làrs. 1,10, 3. दिलियार्क (दिलिया subst. + अर्क्) adj. eines Opferlohnes würdig AK. 3, 1, 5. H. 446.

दैतिणावन् adj. 1) (von दित्तण mit Dehnung) tüchtig: धृक्क्वं श्रवंता प्रतिणावान् RV. 6,29,3. गुरुं किंत गुरुं गूळ्क्मप्सु क्स्ते द्यं दितिण दितिणावान् 3,39,6. tauglich: यत्रा र्थंस्य बृक्ता निधानं विमार्चनं वाजिना दितिणावत् RV. 3,53,6. Nach Si. = प्रयोजनवत्, aber Padap. hier: दितिणावत् RV. 3,53,6. Nach Si. = प्रयोजनवत्, aber Padap. hier: दितिणावत् RV. 3,53,6. Nach Si. = प्रयोजनवत्, aber Padap. hier: दितिणावत् अवत् — 2) (von दितिणा) a) der Opferlohn (reichlich) giebt, fromm (im Sinne der Priester): दितिणावता स्रमृतं भजते दितिणावताः प्रित्स स्रायुं: RV. 1,123,6. यज्ञमाने सुन्वति दितिणावति 8,86,2. 9,98,10. 10,18,10. वं नृनिर्दितिणाविद्या (स्थात) 69,8. 107,2. fgg. AV. 18,3,20. — b) wobei (reichlicher) Lohn gegeben wird: यज्ञ, क्रतु, स्राइ Çat. Bil. 3,4,2,15. Lāṭi. 3,1,17. N. 12,32. MBB. 1,128. 2,1302. 15,161. 1093.

दत्तिणावर्त (द्विणा adv. → শ্লাवर्त) 1) adj. nach rechts, nach Süden sich wendend, — gewendet: शङ्क Sib. D. 64, 12. श्रीर Выйс. Р. 5,23,5. धादित्य die Sonne auf ihrem Gange von Norden nach Süden MBB. 6, 5671. — 2) m. das Südland, der Dekhan Burn. Intr. 270.

र् ित्यावर्तक (र्दावणा adv. + म्राव ) 1) adj. (f. )वर्तिका) nach rechts, nach Süden gerichtet: वृषी: (vgl. र्तिणाप्र) MBB. 13,4337. — 2) f. ेवर्तिका N. einer Staude (वृश्चिकाला) Ráéan. im ÇKDa. a line of bees Wils. र्तिणार्वेक् (रं adv. + वक्) adj. rechts fahrend, vom Opferlöffel, der rechts um das Feuer geht (s. d. folg. Art.): र्तिणावाड्राजिनी प्राच्येति

क्विभी ह्यांचे घृताची हुए. 3,6,1.

द्तिणावृत् (द्तिणा adv. + स्रावृत्) adj. nach rechts gewandt, rechts herum gehend: स्रभि सूर्च: क्रमते द्तिणावृतं: RV. 1,144,1. इमं लोकं द- तिणावृत्समुद्र: पर्यति Çat. Br. 7,1,1,13. 31. 6,4,3,5. 8,7,3,5. 13. TBr. 1,6,8,2. Çârku. Çr. 5,14,24. 6,3,9. Kauç. 82.

र्दात्तपाशा (द्विपा + म्राणा) f. Süden: ेपति der Gebieter über den Süden, Bein. Jama's H. 184. ्रिति (पति?) Bein. Agastja's H. ç. 16.

दिन्नणासद् s. u. दिन्नणसद्-

दित्तिणौक्ति (von दितिणा) adv. weit rechts, weit im Süden P. 5,3,37. Vop. 7,106. mit dem abl. P. 2,3,29.

र्दात्तिर्णित् (wie eben) adv. rechts, mit rechter Hand: प्र स्व्येन मधवन्य-सि राय: प्र देतिशिक्षीरवा मा वि वेन: RV. 5,36,4. — Vgl. प्र°.

रितिणा + 1. कार्) Jmd (acc.) zu seiner Rechten nehmen, Jmd (aus Hochachtung) so umwandeln, dass man ihn zur Rechten hat: कार्य Bahc. P. 3, 24, 41.

हितापीय (von हितापा subst.) adj. des Opferlohnes werth, zum Opfergeschenk passend P. 5,1,69. AK. 3,1,5. H. 446. युज्ञती हितापीया वासंतिया भवति AV. 8,10, 4. Çat. Ba. 3,5,1,19. 4,3,4,15. Hariv. 2780. Varâh. Bah. S. 47,80. Mâlav. 22,23. — Vgl. म्र॰, हितापाय.

द्तिपोतर (द्तिपा + इतर) adj. vom rechten verschieden, der linke Ku-

रेंदिपोन (instr. von देदिया) adv. rechts, zur Rechten, im Süden, südlich, südwärts P. 5,3,35. Kats. Çr. 4,1,3. 10,2. 14,4. 5,5,11. MBH. 3, 16070. 7,3125. Sund. 3,23. R. 3,15,39. Çak. 53,10. Megel. 106. Vike. 60, 14. Varah. Brh. S. 46, 18 (19). 52,117. Brac. P. 5,17,9. सञ्चेन चलन्ददियोन करिति zu seiner Rechten lassen 21,8. Mit acc. rechts —, südlil. Theil.

lich von P. 2,3,31. Vop. 5,7. Çat. Br. 2,6,4,10. 4,3,4,15. 13,4,2,1 u. s. w. Katl. Çr. 2,6,45. 7,3,20. 8,8,4. МВн. 3,7075. Çar. 8,21. Внас. Р. 5,16,9. 22,41. mit gen. P. 2,3,31, Sch. Vop. 5,23. МВн. 3,5074. 5,708. Сак. 8,21, v. l. Внас. Р. 1,13,48.

र्तिपान (र्तिपा + ईर्मन् = 2. ईर्म) adj. am rechten Vorderschenkel verwundet, von einer Antilope P. 5,4,126. AK. 2,10,24. H. 1295. Nach dem Schol. zu P. ist ईर्मन् = ईर्म = न्नपा Wunde; in anderer Verbindung soll द्तिपान gebraucht werden, z. B. शकार ein auf der rechten Seite zerbrochener Karren, ebend.

र्विणात्तर (र्विण + उत्तर adj.) adj. rechts und links —, südlich und nördlich befindlich, nach Süden und Norden gerichtet Åçv. Gahl. 2, 2. Katl. Ça. 8, 3, 9. 8, 15. 12, 1, 15. 17, 1, 8. 7, 24. ह्याने Mark. P. 16, 34.

इतिणात्तरिन् (von दितिणा adv. + उत्तर् subst.) adj. rechts überstehend, - überragend Çâñeb. Çs. 1,6,10. 17,16,7.

दिनिएर्यं adj. = दिनिएपि P. 5,1,69. H. 446. वाजप्रप्राती पूर्ता मेध्यी दिनिएर्यं: TBs. 1,3,8,7. यत्सायं जुद्देशित् रात्रिमेव तेन दिन्एर्या कुरुते 2.1. 5,2. ब्रद्दिएर्यं TS. 1,5,1,2. — Vgl. दानिएय

दृत् s. धत्

दत्तेश्चर् लिङ्ग (दत्त - ईश्चर् + लिङ्ग) n. N. eines Liñga Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 71, b, 5 v. u.; vgl. दत्तेश्वर्प्राड्डभीव Verz. d. B. H. 147, a (89).

रुगार्गल n. die Untersuchung des Bodens zur Auffindung einer Wasserquelle und die darüber handelnde Lehre: धर्म्य पशस्यं च वदाम्यता उहं द्गार्गलं येन जलापलब्धिः । पुंसा पथाङ्गेषु सिरास्तयेव तिताविष प्रान्ततिमसंस्थाः ॥ ४ मध्ये अ. ८. ५३, १. सार्स्वतेन मुनिना द्गार्गलं पत्कृतं तद्वलाक्य । आर्याभिः कृतमंतद्वत्तेर्पि मानवं वत्त्ये १०१. 107, ७ (wo die v. l. उद् bietet, welches allein dem Metrum entspricht). Der ठउडार Adhjaja führt geradezu den Titel उद् und der Schol. hat bald द्गार्गल, bald उद् . Das Wort enthält wohl द् (= उद् wie द्व = उद्का), १. ग und श्र्मल.

र्मु m. N. pr. eines Mannes P. 4,1,155, Vartt. — Vgl. दाम्यापित. द्राध 1) partic. gebrannt, verbrannt s. u. दक्. — 2) f. ह्या a) die Gegend wo die Sonne gerade steht, = स्थिताकिद्म् Med. dh. 7. — b) (sc. तिथि) Bez. gewisser unheilvoller lunarer Tage As. Res. III, 263. 269. 270. 275. 279. 280. 282. 285. 287. 289. — c) eine best. Pflanze, = द्रिप-का, द्राधक्त Ráán. im ÇKDs. — 3) a. a) das Brennen (in der Chirurgie) und zwar ह्रामि Cauterium actuale (Suga. 1,37,7), तार् C. potentiale (34,2. 17). ेलन्या Suga. 1,33,20. 36,18. तार्म्य, मांस 35,19. सिक् 38,11. तत्र मुष्टं इद्राधं सम्याद्गधमितद्राधं चेति चतुर्विधमिर्मिर्म्य 36,21. — b) ein best. wohlriechendes Gras Ratnam. bei Wils. = र्गिक्ष Nigg. Pa. Hierher viell. die Stelle: यवसन्धनद्गधानां कार्यीत च संचयान् MBB. 12,2652.

हाधकाक (राध angebrannt so v. a. sohwarz, oder unheilvoll + काक) m. Rabe H. 1323.

द्राधमर्गा (दं - म न) m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 124, a. हैंग्धर् und द्राधर् (von दक्) nom. ag. Brenner, Verbrenner: पुत्र यो द्राधास वनावें पृष्पुर्न यवंसे हुए. 5, 9, 4. श्रीयः पाटमना द्राधा Çat. Ba. 2, 2. 2, 6. श्रीरपंग द्राधः औत्रावर. 92.